

Papers de Versàlia

Com ja es va anunciar al passat número de *Quadern*, hem tingut la satisfacció de publicar una monografia dedicada al gran poeta italià Giuseppe Ungaretti. El llibre, que apareix com a novetat d'aquest Sant Jordi, es presenta primer a Sabadell, a la Llar del Llibre, i després a Barcelona. Es tracta d'un volum de 370 pàgines, amb il·lustracions de Leonor Bescós, que fa el tercer de la nostra col·lecció "Quaderns de Versàlia" i que està dedicat a la memòria de Jordi Domènech, poeta i traductor sabadellenc, de la mort del qual es compleix enguany el desè aniversari. Us presentem aquí alguns dels poemes originals que es publiquen al llibre i que han estat escrits partint dels versos d'Ungaretti.

PASSA A TRAVÉS

*Un home, tot sol, passa
Amb el seu desànim callat...
Sentiment del temps*

Passa a través de la finestra.
Passen un gos i dos vells.
Passen per davant
cinc coloms i una barca.
I les hores passen, Joan, penjades
de la cua de les orenetes.
La neu, l'aire, les estacions.
Volen sobre les flors
les flames.
Perquè s'enlairen
passen els morts a través
de la finestra.
Passen i es queden.
Joan, tu que ets poeta,
tu que voles tan alt com les àligues,
digue'm, tan sols, digue'm,
si algun dia també la pena tindrà ales.

(Gertrudis Mira)

*Un uomo, solo, passa
Col suo sgomento muto...
Sentimento del Tempo*

Pasa un hombre,
y su espanto callado, pasa.
No van con el mismo pie,
aunque van juntos.
Conviven solo
y nunca se dirigen el uno al otro
por sus nombres
pero comen del mismo plato
y pasean la misma sombra.

(Esteban Martínez)

A Ramon Quintana

*Oh bellezza flessuosa, è Aprile
E lo splendore giovane degli anni
Tu riconduci.*

La Terra Promessa

Bellesa dels anys joves, clam de llum:
amic recuperat en la memòria.
Alba d'abril: desesperat intent
de negar avui la finitud. Escolto
música de Mozart en la penombra,
i el plany del temps efímer s'expandeix
en la nit, amb un trèmul so de flauta.

Amic esvelt, d'ulls riolers, com l'aigua
que cau, tot fent cascada, entre bedolls,
a l'espadat que es fon en el silenci.
Tu, l'elegit dels déus, la pura gràcia!
Avui, en la clotada sense límits,
desposseït de la claror de l'home,
ets un ble que vacil·la en el record,
un rostre amb una aurèola de cendra.

(Jordi Pàmies)

*"Variazioni su nulla"
de La Terra Promessa*

VARIACIONS SOBRE LA NEU

Aquest no-res de neu que descansa
a les voreres en capes de dies.
Més avall hi ha només el glaç
que et fa relliscar a cada passa.

El peu intenta equilibris, encertar
la petja adequada. Un nen encaixant
les primeres lletres en els quadres buits.
Es lleva el sentit de la llarga foscor.

Els únics sons que t'acompanyen
en la travessa cruixen pel teu pes.
La resta és silenci, els caramells als arbres
avancen per tocar-te abans de fondre's.

(Xavier Farré)

ABSENCIA

Tan a deshora cauen les baies de l'arboç
que el bosc sencer se'n dol.
Qui podrà resignar-se a tanta pèrdua?
L'aroma de la molsa s'esgarria
i omple el silenci amb més silenci encara.
La vida vol seguir, com sempre, trafegosa.
Dalt del cingle dels anys viscuts, pledegen
l'oblit i la memòria.

(Anton Carrera)